

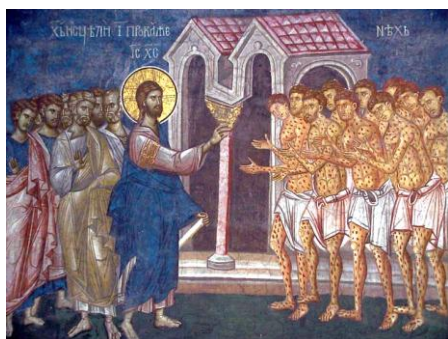
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΞΥΦΩΝ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 Ιανουαρίου 2013

ΙΒ' Λουκά

Ευθυμίου οσίου Του μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος Του εξ' Αρπης
έτος βον Τεύχος 235

ΕΚΕΙΝΟΣ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

«Απήντησαν αυτό δέκα λεπροί άνδρες, οι έστησαν πόρρωθεν...» (Λουκ. 17, 12)

Θαύμα και διδασκαλία

Ένα θαύμα, αγαπητοί, ένα θαύμα βλέπουμε στο Ευαγγέλιο της ΙΒ' Κυριακής του Λουκά. Βλέπουμε ένα θαύμα, πούνε συγχρόνως και μία διδασκαλία. Είναι το θαύμα της θεραπείας των 10 λεπρών. Αλλά προς αυτούς τους 10 λεπρούς

παραβάλλονται όλοι οι άνθρωποι. Πραγματικά λεπροί εκείνοι οι 10 δυστυχισμένοι άνθρωποι. Συμβολικά λεπροί όλοι οι άνθρωποι, ή μάλλον ψυχικά λεπροί. Λεπροί με λέπρα χειρότερη απ' τη λέπρα τη σωματική, που είχαν οι άνδρες του Ευαγγελίου και όλοι οι χανσενικοί όλων των εποχών.

Οι δέκα λεπροί κι ο Χριστός είναι τα πρόσωπα του θαύματος. Ας δούμε τη στάση των 10 λεπρών μπροστά στο Χριστό! Ποια ήταν αυτή η στάση; Δεν ήταν μία η στάση. Τέσσερις στάσεις βλέπουμε ν' αλλάζουν οι λεπροί. Αλλά κι όλοι οι άνθρωποι μπροστά στο Χριστό παίρνουν, πρέπει να παίρνουν, αυτές τις στάσεις των 10 λεπρών. Ας δούμε αυτές τις τέσσερις στάσεις, όπως φωτογραφίζονται μέσα στο Ευαγγέλιο.

Συναίσθηση

Η πρώτη στάση: Πού στέκουν οι 10 λεπροί; Στέκουν μακριά, πολύ μακριά. «Έστησαν πόρρωθεν». Βλέπουν το Χριστό από μακριά, απ' τον έρημο τόπο που μένουν. Θέλουν να τον πλησιάσουν, να τον δουν από κοντά. Μα δεν μπορούν. Δεν τολμούν να πλησιάσουν κανένα άνθρωπο της κοινωνίας. Καταραμένη και κολλητική τότε η αρρώστια της λέπρας, τους υποχρέωνε να μένουν μακριά απ' τις πόλεις και τα χωριά, μακριά απ' τους υγιείς ανθρώπους. Νόμοι αυστηροί τους καθήλωναν στην ερημιά. Αλλά κι οι ίδιοι, ευγενικές υπάρξεις, αισθάνονται τη βρώμα τους, έχουν συναίσθηση της καταστάσεώς τους, και δεν θέλουν να κάμουν κακό στους άλλους ανθρώπους. Δεν θέλουν να μεταδώσουν την αρρώστια τους και στους υπολοίπους. Αυτοί είναι ακάθαρτοι. Δεν πρέπει να γίνουν κι οι άλλοι άνθρωποι λεπροί κι ακάθαρτοι. Αυτοί είναι ακάθαρτοι. Δεν θέλουν να πλησιάσουν τους καθαρούς.

Ακάθαρτοι οι 10 λεπροί την εποχή εκείνη. Μα και σήμερα υπάρχουν οι ακάθαρτοι. Όχι οι ακάθαρτοι απ' τη λέπρα και τις άλλες κολλητικές αρρώστιες. Αυτοί είναι λίγοι, γιατί η επιστήμη συνεχώς προοδεύει και βρίσκει φάρμακα, που αρρώστιες αγιάτρευτες άλλοτε και κολλητικές, σαν τη λέπρα, θεραπεύονται και γίνονται ακίνδυνες. Τι γίνεται όμως με τους άλλους τους πολλούς, πούνε ακάθαρτοι στην ψυχή; Και ποιος είναι καθαρός στην

ψυχή; «Τις γάρ καθαρός ἔσται ἀπὸ ρύπου; Ἀλλ' οὐδεὶς, εἴαν και μία ἡμέρα ο βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς» (Ψάβ 14, 4. 5). Ποιος εἶναι καθαρὸς ἀπ' τὴν αμαρτία; Δείξτε μου ἕναν. Κανένας δὲν ὑπάρχει. Ὅλοι αμαρτωλοὶ, ὅλοι βρωμεροὶ. Λέπτρα ἡ αμαρτία ἔχει πληγιάσει τὴν ψυχή μας. Πυορροοῦσα πληγή ἡ ὑπάρξη μας. «Ἐπισυρόμενον μιντήριον» ἔχουνε καταστήσει. Πίσω ἀπ' τὸ εὐρωστο και ὁμορφο κορμί κρύβεται βρώμα και δυσωδία.

Ακάθαρτοι ὅλοι ἀπ' τὴ λέπτρα τῆς αμαρτίας. Ὅλοι ανεξαιρέτως. Ἐνας υπήρξε ο Καθαρός. Ἐνας βρέθηκε, που μπόρεσε ν' απευθύνει το ερώτημα: «Τις ἐξ υμῶν ἐλέγχει με περὶ αμαρτίας;» (Ψάβ. 8, 46). Εἶχε συνείδηση τῆς αναμαρτησίας του. Και αὐτὸς εἶναι ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἄσπλος και ἄμωμος! Δὲν βρέθηκε δόλος στο στόμα του και αμαρτία δὲν ἔκαμε καμιά (Ἦσ. 53, 9). Μάταια θέλησαν οὐ αρνητὲς του να βρουν μῶμο στην αναμάρτητη, στην ολοκάθαρη, στην πάναγνη ζωὴ του.

Εκεῖνος Καθαρός, εμεῖς ἀκάθαρτοι. Πῶς να τον πλησιάσουμε; Οἱ 10 λεπροὶ στέκονταν «πόρρωθεν». Και οἱ αμαρτωλοὶ, που ἔχουν συναίσθηση τῆς αμαρτωλότητάς τους, τῆς βρωμιάς και ἀκαθαρσίας τους, στέκουν «πόρρωθεν». Στέκουν με ἕνα βαθὺ δέος, με μία θεία συστολή, με μία βαθεῖα συναίσθηση ἀπέναντι στο Χριστό. -Χριστέ μου, ποιος εἶμαι ἐγὼ για να σε πλησιάσω; Χριστέ μου, εἶμαι ἀκάθαρτος. Πῶς να πλησιάσω ἐσένα, ποῦσαι καθαρὸς, ο μόνος καθαρὸς και ἀκήρατος Κύριος; Χριστέ μου, πῶς ν' ανοίξω τὴν ἀκάθαρτη μου γλῶσσα για να μιλήσω για το ὄνομα σου; Πῶς να σηκώσω τα ἀκάθαρτα μου χέρια για να προσευχηθῶ σ' ἐσένα; Πῶς να φέρω τ' ἀκάθαρτα μου πόδια μέσα στο ναὸ σου; Πῶς να βαδίσω μέσα στο ἅγιο σου βῆμα; Πῶς ν' αγγίξω τὴν ἁγία σου τράπεζα και να ψαύσω τα κράσπεδα τῆς μεγαλοσύνης σου; Χριστέ μου, πῶς ν' ανοίξω τ' ἀκάθαρτα μου χεῖλη για να δεχτοῦν ἐσένα, το θεῖο μαργαρίτη, αὐτὸ το πανακήρατο Σῶμα σου και αὐτὸ το πανάγιο Αἷμα σου; Πῶς; Πῶς;...

Αὐτὴ ἡ βαθεῖα συναίσθηση, ἡ ὁποία συνέχει τὸν αμαρτωλὸ που πιστεύει, τον κάνει να στέκει «πόρρωθεν», μακριά. Να στέκει με δέος και εὐλάβεια. Και ἀν τελικὰ ο αμαρτωλὸς προσέρχεται και πλησιάζει το Χριστό και δέχεται τὴ θεία Κοινωνία, το κάνει ὄχι γιατί θεωρεῖ τον εαυτό του ἄξιο, ἀλλὰ γιατί «θαρρεῖ εἰς το ἔλεος τῆς εὐσπλαχνίας» του Θεοῦ. Πλησιάζει το Χριστό με το θάρρος που του δίνει ο ἴδιος, ὅταν λέει: «Δεῦτε προς με πάντες». Πλησιάζει, ἀλλὰ πλησιάζει ὄχι μηχανικὰ ἢ ἀσυναίσθητα, ἀλλὰ «τρέμων τε και χαίρων ἅμα».

Κραυγὴ ἱκεσίας

Μακριὰ ἀπ' το Χριστό, «πόρρωθεν», εἶναι ἡ μία στάση των 10 λεπρῶν, ἡ στάση τῆς συναισθήσεως. Μα εὐθὺς ἀμέσως ἀκολουθεῖ δεῦτερη στάση. Το φιλμ του θαύματος προχωρεῖ. Ποια ἡ δεῦτερη στάση; Εἶναι ἡ σκηνὴ τῆς κραυγῆς. Οἱ 10 λεπροὶ κραυγάζουν. Ἡ λέπτρα δὲν τους ἀφήνει να πλησιάσουν το Χριστό και να ἐπικοινωνήσουν μαζί του. Ἀλλ' αὐτοὶ βρίσκουν τρόπο να ἐπικοινωνήσουν με το Χριστό. Ἐπικοινωνοῦν με τὴ φωνὴ τους. Ἡ φωνὴ τους εἶναι φωνὴ πίστεως. Μετὰ λόγια πού λένε ἀναγνωρίζουν το Χριστό σαν Κύριο, σαν παντοδύναμο Κύριο, που μπορεῖ να τους ἐλεήσει και να τους κἀν καλά. «Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς». Ἡ φωνὴ τους ἦταν ἀκόμα μία κραυγὴ ἱκεσίας. Δὲν ἀνοῖξαν ἀπλῶς το στόμα τους να παρακαλέσουν. Ὅχι! «Ἦραν φωνὴν». Σήκωσαν φωνὴ μεγάλη. Ἀρχισαν ὅλοι μαζί οἱ 10 λεπροὶ να παρακαλοῦν με δυνατὴ φωνὴ, με κραυγὴ. Σπαρακτικὴ ἀκουγεται ἡ κραυγὴ τους, που διασχίζει τον αἆρα και φτάνει μέχρι τον Ἰησοῦ. Ἀκουγεται ο ἀντιλάλος τῆς: «Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς»...

Ακάθαρτοι οἱ 10 λεπροὶ. Μα πιστεῦναι στην δύναμη του καθαρὸ και ἀναμάρτητου Ἰησοῦ, που ἐκεῖνη τὴν ὥρα περνὰ πιο πέρα ἀπ' αὐτοῦς. Ακάθαρτοι κι αμαρτωλοὶ εἶμαστε κι εμεῖς. Μα πιστεῦναι στη δύναμη και στο ἔλεος τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ κι ἐπαναλαμβάνουμε τὴ σύντομη ἱκεσία των 10 λεπρῶν. Πολλὲς φορὲς τὴν ἐπαναλαμβάνουμε στη θεία λειτουργία: «Κύριε, ἐλέησον». Πολλὲς φορὲς τὴ λέμε στη νοερά προσευχή: «Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, Γιέ και Λόγε του Θεοῦ, ἐλέησον με τον αμαρτωλόν». Αμαρτωλοὶ εἶμαστε, ἀλλ' ὄχι ἀσεβεῖς. Παραβάτες του Νόμου του Θεοῦ, ἀλλ' ὄχι ἀρνητὲς του Ευαγγελίου. Ακάθαρτοι και ἐλεεινοὶ, ἀλλὰ πιστεῦναι στον ἀναμάρτητο και νοσταλγοῦμε το καθαρὸ και ἅγιο. «Σοὶ μόνω, Κύριε, αμαρτάνομεν, ἀλλὰ και σοὶ μόνω λατρευόμεν».

Και όσοι πιστεύουν κραυγάζουν όπως οι 10 λεπροί. Κραυγάζουν το «Κύριε, ελέησον». Δεν το λένε μονάχα ψαλτά. Το λένε και με κραυγή, με αγωνία, με πίστη. Είναι η πιο σύντομη, αλλά και πιο επιτυχής ικεσία του αμαρτωλού προς τον Δεσπότη θεό. «Ταύτην σοι την ικεσίαν ως Δεσπότη οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελέησον ημάς». Είμαστε αμαρτωλοί, Χριστέ, μα πιστεύουμε σ' εσένα και θέλουμε νάχουμε σχέσεις μ' εσένα. Κι η γέφυρα που θα μας ενώνει είναι το έλεος σου... Ελέησε μας!

Υπακοή

Είδαμε τις δυο στάσεις των 10 λεπρών. Η μία στάση το «πόρρωθεν», η δεύτερη στάση η κραυγή της ικεσίας. Αλλ' έρχεται αμέσως η τρίτη στάση. Ποια είναι; Είναι η στάση της υπακοής. Για κοιτάξτε τους, υπακούουν πιστά σε κάτι που τους λέει ο Χριστός. Άκουσε ο Χριστός την κραυγή τους και τους ελεεί. Βλέπει τον πόνο τους και τη δυστυχία τους και τους θεραπεύει. Αλλά πώς τους θεραπεύει; Δεν τους θεραπεύει αμέσως μ' ένα του λόγο ή μία του ενέργεια, όπως έκαμε σε τόσα άλλα θαύματα. Τους θεραπεύει διά της υπακοής. Τους θεραπεύει, αφού προηγουμένως δοκίμασε την πίστη τους με ένα πρόσταγμα που τους έδωσε. Τι τους είπε; «Πορευθέντες επιδείξατε εαυτούς τοις ιερεύσι». Τρέξτε, τους λέει, πηγαίνετε να δείξετε τους εαυτούς σας στους ιερείς.

Μα Χριστέ, πώς να πάμε με τέτοια κατάσταση λέπρας στους ιερείς; Πρώτα - πρώτα δεν θα μπορέσουμε να πλησιάσουμε την πόλη και τους ανθρώπους. Κι έπειτα οι ιερείς τι μπορούν να μας κάνουν; Είναι ανάγκη να πάμε στους ιερείς; Δεν μπορείς, Χριστέ, να μας θεραπεύσεις, όπως θεράπευσες τόσους άλλους; Κάνε μας καλά, κι ύστερα πηγαίνουμε στους ιερείς να πιστοποιήσουν τη θεραπεία μας, σύμφωνα με τη συνήθεια της εποχής...

Αλλ' όχι, τίποτα από όλα αυτά δεν σκέφτηκαν ούτε είπαν οι 10 λεπροί. Κάνουν τυφλή υπακοή στην προσταγή του Χριστού. Πιστεύουν ακράδαντα πως είναι νόμιμα καλά. Γι' αυτό και ξεκινούν. Και δεν προλαβαίνουν να ξεμακρύνουν πολύ, και το θαύμα γίνεται στο δρόμο που τρέχουν για τους ιερείς. «Και εγένετο εν τω υπάγειν αυτούς εκαθαρίσθησαν». Η πίστη τους και η υπακοή τους στην εντολή του Χριστού βραβεύτηκε. Η λέπρα έφυγε από πάνω τους. Η βρώμα και η δυσωδία εξαφανίστηκε. Καθαρίστηκαν.

Για φαντασθείτε να 'ταν οι 10 λεπροί αυθάδεις και ανυπότακτοι, σαν μερικούς σημερινούς χριστιανούς, και να περνούσαν την εντολή του Χριστού απ' το κόσκινο της λογικής τους! -Και γιατί να πάμε στους Ιερείς να εξομολογηθούμε; Δεν μπορεί απ' ευθείας ο Χριστός να μας συγχωρήσει τις αμαρτίες; Εγώ θα πάω απ' ευθείας στο Χριστό, θα γονατίσω και θα του πω τ' αμαρτήματα μου και θα συγχωρεθώ...

Αυτά λένε πολλοί χριστιανοί, που δεν θέλουν να ταπεινωθούν μπροστά στον πνευματικό και να εξομολογηθούν με συντριβή τα αμαρτήματα τους. Οι δυστυχείς! Ξεχνούν πως είναι προσταγή του Χριστού. «Επιδείξατε εαυτούς τοις ιερεύσι». Δείξτε τον εαυτό σας, τις πληγές σας, τις αμαρτίες σας στον ιερέα, στον πνευματικό. Πήγαινε, εξομολογήσου, θα επιστρέψεις καθαρός. Το έλεος του Χριστού, η αγάπη του Χριστού, το Αίμα του Χριστού καθαρίζει όλα τα αμαρτήματα.

Ευγνωμοσύνη

Είδατε, αδελφοί μου, τις τρεις στάσεις των 10 λεπρών; Και στις τρεις στάσεις είναι και οι 10 μαζί. Ό,τι κάνει ο ένας κάνουν και οι άλλοι. Μαζί στην απομόνωση, μαζί στη θλίψη, μαζί στην κραυγή της ικεσίας, μαζί στο τρέξιμο για τους ιερείς. Δεν είναι όμως μαζί στην τέταρτη και τελευταία στάση. Εκεί χωρίζουν. Δεν είναι μαζί στην επιστροφή.

Οι 9 επιστρέφουν στα σπίτια τους, στους δικούς τους. Ο ένας μονάχα επιστρέφει στο Χριστό. Τον βρίσκει, και με πάπια πλημμυρισμένα από δάκρυα πέφτει στα πόδια του και με φωνή μεγάλη και ισχυρή δοξάζει το Θεό, ευχαριστεί το Χριστό για τη μεγάλη δωρεά. Όπως κραυγαζε, όπως φώναζε παρακαλώντας, έτσι τώρα φωνάζει δοξολογώντας. -Χριστέ, σ' ευχαριστώ... Μα είναι μόνος στη στάση αυτή της ευγνωμοσύνης. Κι ο Χριστός εκφράζει το παράπονο: «Ουχί οι δέκα εκαθαρίσθησαν; Οι δε εννέα πού;».

Χριστέ μου, σ' ακούω και σήμερα να κάνεις το ίδιο παράπονο: -Όλους δεν τους αγαπώ; Για όλους δεν σταυρώθηκα; Πούνε τώρα οι 9; Πούνε οι πολλοί; Πούνε οι περισσότεροι; Δεν

αισθάνονται την ανάγκη να δοξολογήσουν το Θεό;

Ω, η αγνωμοσύνη των ανθρώπων! Εδώ κάποιος μεγάλος και ισχυρός της ημέρας σε εξυπηρετεί, καταδέχεται να σε δεχθεί και να σ' ακούσει, ή ικανοποιεί κάποιο αίτημα σου, και λειώνεις μπροστά του εκφράζοντας την ευχαριστία σου. Χίλια «ευχαριστώ» στους ανθρώπους! Κι ο Θεός, που μέρα - νύχτα σε ευεργετεί- ο Θεός, που έστειλε το μονογενή του Υίο για να σε καθάρσει από τη λέπρα της αμαρτίας, ένα «ευχαριστώ» δεν ακούει από το στόμα σου. Πούνε οι πιο πολλοί άνθρωποι; Ένα «Δόξα σοι, ο Θεός» δεν βγαίνει από το στόμα τους. Μία ώρα δεν θυσιάζουν νάρθουν να δοξολογήσουν το Θεό στην εκκλησία... Κι όχι μονάχα αυτό. Όχι απλώς δεν ευχαριστούν τον Ευεργέτη τους. Όχι απλώς δεν υμνούν και δεν δοξολογούν. Όχι απλώς λησμονούν να επιστρέψουν. Αλλά και ανοίγουν το βρωμερό τους στόμα και βλαστημούν το Χριστό. Σαν λυσσασμένα σκυλιά δαγκώνουν το χέρι του Ευεργέτη τους.

Χριστέ, ακούμε και σήμερα ν' απευθύνεις το παράπονο: «Ουχί οι δέκα εκαθαρίσθησαν; οι δε εννέα πού;». Συ γνωρίζεις πού είναι οι 9, πού γυρίζουν οι πιο πολλοί. Εμείς τίποτε άλλο δεν μπορούμε να πούμε, παρά να σε ικετεύσουμε να μας ελεήσεις. Ελέησε τον κόσμο σου, για τις αμαρτίες του, για την αποστασία του, και προ παντός για την αχαριστία του. «Ιησού επιστάτα, ελέησον ημάς».

ΑΡΧΙΜ. ΔΑΝΙΗΛ ΑΕΡΑΚΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

22 Ιανουαρίου	Τρίτη	<u>7-9:30 π.μ.</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Αποστόλου Τιμοθέου και Αγίου Αναστασίου του Πέρσου. <u>5:30 μ.μ.</u> Θεία Παράκληση στον Άγιο Ευθύμιο τον Μεγάλο. Απογευματινό κήρυγμα.
25 Ιανουαρίου	Παρασκευή	<u>7 – 9:30 μ.μ.</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου.
26 Ιανουαρίου	Σάββατο	<u>7-9:30 π.μ.</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Ξενοφώντος Οσίου.